

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

ว่าด้วย จรรยาบรรณข้าราชการพลเรือนและบุคลากรในมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

พ.ศ. ๒๕๕๓

.....

โดยที่เป็นการสมควรให้แก้ไขปรับปรุงข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ว่าด้วย จรรยาบรรณข้าราชการและบุคลากรในมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา พ.ศ.๒๕๕๐ ให้สอดคล้องกับ ประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง มาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘ (๒) และ (๑๓) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.๒๕๔๓ และมาตรา ๔๕ และมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ.๒๕๔๓ ประกอบกับประกาศ ก.พ.อ. เรื่องมาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ มิถุนายน พ.ศ.๒๕๕๑ และโดยมติของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ในคราวประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑๑ มิถุนายน พ.ศ.๒๕๕๓ จึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ว่าด้วย จรรยาบรรณข้าราชการพลเรือนและบุคลากรในมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา พ.ศ. ๒๕๕๓”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับ ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ว่าด้วย จรรยาบรรณข้าราชการและบุคลากรในมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา พ.ศ. ๒๕๕๐

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“ก.พ.อ.” หมายความว่า คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

“ผู้บังคับบัญชา” หมายความว่า อธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการ หรือหัวหน้าส่วนราชการ ที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ หรือกอง

“ข้าราชการ” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

“บุคลากร” หมายความว่า พนักงานราชการ ลูกจ้างประจำ พนักงานในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ซึ่งได้รับการจ้างตามสัญญาจ้างให้ทำงานในมหาวิทยาลัย โดยได้รับค่าจ้างหรือค่าตอบแทนจากเงินงบประมาณแผ่นดินหรือเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย

“จรรยาบรรณ” หมายความว่า ข้อกำหนด กฎเกณฑ์ อันเป็นบรรทัดฐานสำหรับข้าราชการ และบุคลากรสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา เพื่อต้องการรักษาและส่งเสริมเกียรติคุณ ชื่อเสียง ความเป็นระเบียบเรียบร้อย ความดีงาม ความสงบสุข และความเจริญในตัวตนและวิชาชีพ

“วิชาชีพ” หมายความว่า อาชีพที่ต้องอาศัยวิชาความรู้ที่มีความก้าวหน้าหรือความชำนาญ ในระดับสูง รวมทั้งการฝึกฝนที่มีความเฉพาะเจาะจง

“ศิษย์” หมายความว่า ผู้ที่กำลังศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ทุกระดับ การศึกษา

“ผู้รับบริการ” หมายความว่า บุคคลผู้มารับการบริการจากมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

ข้อ ๕ ข้าราชการและบุคลากร พึงมีจรรยาบรรณต่อตนเอง ดังนี้

(๑) ข้าราชการและบุคลากรพึงเป็นผู้มีศีลธรรมอันดีและประพฤติตนให้เหมาะสมกับการเป็นข้าราชการและบุคลากร

(๒) ข้าราชการและบุคลากรพึงมีทัศนคติที่ดี พัฒนาตนเองให้เป็นผู้มีคุณธรรมและจริยธรรม รวมทั้งเพิ่มพูนความรู้ความสามารถและทักษะในการทำงาน เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้น

(๓) ข้าราชการและบุคลากรพึงละเว้นการนำผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตน เคารพและไม่ละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาของผู้อื่น

ผู้ใดประพฤติผิดจรรยาบรรณตาม (๓) เป็นความผิดวินัย

ข้อ ๖ ข้าราชการและบุคลากรพึงมีจรรยาบรรณต่อวิชาชีพ ต่อการปฏิบัติงาน และต่อหน่วยงาน ดังนี้

(๑) ข้าราชการและบุคลากรพึงใช้วิชาชีพในการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์และไม่แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ ในกรณีที่วิชาชีพใดมีจรรยาบรรณวิชาชีพกำหนดไว้ ก็พึงปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพนั้นด้วย

(๒) ข้าราชการและบุคลากรพึงปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความสุจริตและเที่ยงธรรม

(๓) ข้าราชการและบุคลากรพึงปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มกำลังความสามารถ รอบคอบ รวดเร็ว ขยันหมั่นเพียร ถูกต้องสมเหตุสมผล โดยคำนึงถึงประโยชน์ของทางราชการเป็นสำคัญ

(๔) ข้าราชการและบุคลากรพึงประพฤติตนเป็นผู้ตรงต่อเวลา และใช้เวลาในการปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นประโยชน์ต่อทางราชการอย่างเต็มที่

(๕) ข้าราชการและบุคลากรพึงดูแลรักษาและใช้ทรัพย์สินของทางราชการอย่างประหยัดและคุ้มค่า โดยระมัดระวังมิให้เสียหายหรือสิ้นเปลืองยิ่งวิญญูชนจะพึงปฏิบัติต่อทรัพย์สินของตน

(๖) ข้าราชการและบุคลากรพึงมีความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน การให้ความร่วมมือช่วยเหลือกลุ่มงานของตนทั้งในด้านการให้ความคิดเห็น การช่วยทำงาน และการแก้ปัญหาาร่วมกัน รวมทั้งเสนอแนะในสิ่งที่เห็นว่าจะมีประโยชน์ต่อการพัฒนางานในความรับผิดชอบด้วย

ข้อ ๓ ข้าราชการและบุคลากรพึงมีจรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา ต่อผู้ใต้บังคับบัญชา และต่อผู้ร่วมงาน ดังนี้

(๑) ข้าราชการและบุคลากรต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ

(๒) ข้าราชการและบุคลากรซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาพึงดูแลเอาใจใส่ผู้ใต้บังคับบัญชาทั้งในด้านการปฏิบัติงาน ขวัญ กำลังใจ สวัสดิการและยอมรับฟังเหตุผล ความคิดเห็นของผู้ใต้บังคับบัญชา ตลอดจนปกครองผู้ใต้บังคับบัญชาด้วยหลักการและเหตุผลที่ถูกต้องตามหลักธรรมาภิบาล

(๓) ข้าราชการและบุคลากรพึงช่วยเหลือเกื้อกูลกันในทางที่ชอบ รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดความสามัคคีร่วมแรงร่วมใจในบรรดาเพื่อนร่วมงานในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์ส่วนรวม

(๔) ข้าราชการและบุคลากรพึงปฏิบัติต่อเพื่อนร่วมงานตลอดจนผู้เกี่ยวข้องด้วยความสุภาพ มีน้ำใจ และมีมนุษยสัมพันธ์อันดีโดยคำนึงถึงศักดิ์ศรีแห่งความเป็นมนุษย์

ข้อ ๔ ข้าราชการและบุคลากรพึงมีจรรยาบรรณต่อศิษย์ และผู้รับบริการ ต่อสังคม และต่อประชาชน ดังนี้

(๑) ข้าราชการและบุคลากรพึงให้บริการอย่างเต็มกำลังความสามารถด้วยความเป็นธรรม เอื้อเฟื้อมีน้ำใจ และใช้กิริยาวาจาที่สุภาพอ่อนโยน เมื่อเห็นว่าเรื่องใดไม่สามารถปฏิบัติได้หรือไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของตนจะต้องปฏิบัติ ควรชี้แจงเหตุผลหรือแนะนำให้ติดต่อยังหน่วยงานหรือบุคคลซึ่งตนทราบว่ามีความอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้น ๆ ต่อไป

(๒) ข้าราชการและบุคลากรพึงปฏิบัติตนให้เป็นที่เชื่อถือศรัทธาของบุคคลทั่วไป

(๓) ข้าราชการและบุคลากรพึงรักษาเกียรติภูมิของตนเองและองค์กร โดยไม่กระทำการใด ๆ ที่เสื่อมเสียต่อชื่อเสียงและภาพพจน์ขององค์กร

(๔) ข้าราชการและบุคลากรพึงละเว้นการรับเงินหรือทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นตัวเงินได้ ยกเว้น ในกิจการหรือธุรกรรมตามปกติของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๕ ข้าราชการและบุคลากรซึ่งปฏิบัติหน้าที่สอนและหรือวิจัย นอกจากต้องปฏิบัติตามจรรยาบรรณในข้อ ๕ ถึงข้อ ๘ แล้ว ยังต้องปฏิบัติตามจรรยาบรรณ ดังนี้

(๑) อุทิศเวลาและเสียสละให้กับงานสอนและหรือวิจัยด้วยความรับผิดชอบ

(๒) สอน สร้างเสริมความรู้ที่ถูกต้องดีงามให้เกิดแก่ศิษย์อย่างเต็มความสามารถด้วยความบริสุทธิ์ใจเป็นแบบอย่างทั้งทางวิชาการและจริยธรรมแก่ศิษย์ รวมถึงให้ความรัก ความเมตตา เอื้ออาทรต่อศิษย์ด้วยความเสมอภาค

- (๓) ติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการให้ทันสมัยอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา
- (๔) ไม่กระทำการเป็นผู้ปิดกั้นความเจริญทางสติปัญญา จิตใจ อารมณ์และสังคมของศิษย์
- (๕) ต้องไม่แสวงหาประโยชน์อันเป็นอามิสสินจ้างจากศิษย์ในการปฏิบัติหน้าที่ และ
ไม่ใช่ศิษย์กระทำการใด ๆ อันเป็นการหาประโยชน์ให้แก่ตนโดยมิชอบ

ผู้ใดประพฤติผิดจรรยาบรรณตาม (๕) เป็นความผิดวินัยร้ายแรง

ข้อ ๑๐ ข้าราชการและบุคลากรผู้ใดกระทำผิดจรรยาบรรณดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นการกระทำผิด
จรรยาบรรณอย่างร้ายแรง

- (๑) การนำผลงานทางวิชาการของผู้อื่นมาเป็นผลงานของตนโดยมิชอบ
- (๒) การล่วงละเมิดทางเพศหรือมีความสัมพันธ์ทางเพศกับศิษย์ซึ่งมิใช่คู่สมรสของตน
- (๓) การเรียกรับ หรือยอมจะรับเงินหรือทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากศิษย์ หรือ
ผู้รับบริการเพื่อกระทำหรือไม่กระทำการใด
- (๔) การเปิดเผยความลับของศิษย์หรือผู้รับบริการที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่ หรือจาก
ความไว้วางใจ ทั้งนี้โดยมิชอบ ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ศิษย์หรือผู้รับบริการ
- (๕) การสอนและหรือวิจัย หรืออบรมศิษย์เพื่อให้กระทำการที่รู้ว่าเป็นผิดกฎหมาย หรือ
ฝ่าฝืนศีลธรรมอันดีของประชาชนอย่างร้ายแรง
- (๖) การกระทำความผิดอื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนดตามสภาพและความร้ายแรง
ของการกระทำ โดยทำเป็นประกาศมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๑ ผู้ใดกระทำผิดจรรยาบรรณตามข้อบังคับนี้ และกรณีไม่ถือเป็นความผิดวินัยให้
ผู้บังคับบัญชาดำเนินการ ดังนี้

- (๑) การตักเตือน หรือ
 - (๒) สั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด หรือ
 - (๓) ทำทัณฑ์บน
- เมื่อได้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้วให้บันทึกไว้ในทะเบียนประวัติบุคคลด้วย
- ข้อ ๑๒ ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการจรรยาบรรณ คณะหนึ่งจำนวนไม่เกินเจ็ดคน
ประกอบด้วย
- (๑) ผู้แทนกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจากสภามหาวิทยาลัย ซึ่งเลือกกันเองจำนวนหนึ่งคน
เป็นประธาน
 - (๒) ผู้แทนกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจากสภามหาวิทยาลัย ซึ่งเลือกกันเองจำนวนสองคน
เป็นกรรมการ
 - (๓) ผู้แทนกรรมการสภาคณาจารย์และข้าราชการ ซึ่งเลือกกันเองจำนวนหนึ่งคนเป็น
กรรมการ
 - (๔) ผู้แทนกรรมการสภามหาวิทยาลัยจากผู้ดำรงตำแหน่งบริหาร ซึ่งเลือกกันเองจำนวน
หนึ่งคน เป็นกรรมการ

(๕) ผู้แทนกรรมการสภามหาวิทยาลัยจากคณาจารย์ประจำ ซึ่งเลือกกันเองจำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการ

(๖) ผู้แทนกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจากสภาวิชาการของมหาวิทยาลัย ซึ่งเลือกกันเองจำนวนหนึ่งคนเป็นกรรมการ

ให้ประธานเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นเลขานุการ

ข้อ ๑๓ คณะกรรมการตามข้อ ๑๒ มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี ถ้าตำแหน่งใดว่างลงก่อนกำหนด ให้ดำเนินการให้ได้มาใหม่แทนภายในกำหนดหกสิบวัน นับแต่วันที่ตำแหน่งว่างลง เว้นแต่วาระเหลือไม่ถึงเก้าสิบวัน จะไม่ดำเนินการให้ได้มาแทนก็ได้ กรณีที่มีการดำเนินการให้ได้มาแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้ผู้นั้นอยู่ในตำแหน่งเพียงเท่ากับวาระเหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

คณะกรรมการตามวรรคหนึ่งซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

ในกรณีที่คณะกรรมการตามวรรคหนึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังไม่ได้นำดำเนินการให้ได้มาซึ่งคณะกรรมการใหม่ ให้กรรมการนั้นปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่ากรรมการใหม่จะเข้ารับหน้าที่

ข้อ ๑๔ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามข้อ ๑๓ กรรมการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๔) เป็นคนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

(๖) ขาดคุณสมบัติการเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัย สภาวิชาการ สภาคณาจารย์และข้าราชการของมหาวิทยาลัย แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๕ คณะกรรมการจรรยาบรรณ ต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความอิสระและเป็นกลาง โดยให้อำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) พิจารณาและวินิจฉัยการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษว่าประพฤติผิดจรรยาบรรณ

(๒) จัดให้มีมาตรการส่งเสริมจรรยาบรรณแก่ข้าราชการและบุคลากร

(๓) แต่งตั้งอนุกรรมการเพื่อทำการใด ๆ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการจรรยาบรรณ

(๔) ปฏิบัติหน้าที่อื่น ตามที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย

การสอบสวน การอุทธรณ์ หรือการพิจารณาใด ๆ ให้นำหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดไว้ในข้อบังคับมหาวิทยาลัย มาบังคับใช้โดยอนุโลม

ข้อ ๑๖ การประชุมของคณะกรรมการจรรยาบรรณ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ถ้าประธานไม่อยู่ในที่ประชุม หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่ประธาน

กรรมการซึ่งมีส่วนได้เสียในเรื่องใดจะร่วมประชุมเพื่อพิจารณาหรือลงมติในเรื่องนั้นไม่ได้ การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้ามีคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๑๓ ข้าราชการและบุคลากรผู้ใดประพฤติผิดจรรยาบรรณตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้มีพฤติกรรมแห่งการกระทำเป็นความผิดวินัย ให้ดำเนินการทางวินัยกับผู้นั้น

การประพฤติผิดจรรยาบรรณในเรื่องใดที่มีได้กำหนดว่าเป็นความผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการตักเตือน หรือสั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด หรือทำทัณฑ์บน และหากผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำตักเตือน หรือไม่ดำเนินการให้ถูกต้องในเวลาที่กำหนด หรือฝ่าฝืนการทำทัณฑ์บน ให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดวินัย

ข้อ ๑๔ ในการพิจารณาเพื่อทำการตักเตือน หรือสั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด หรือทำทัณฑ์บนแก่ผู้ใด ให้ผู้บังคับบัญชามีอำนาจแสวงหาข้อเท็จจริงนอกเหนือจากพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องได้ตามความเหมาะสมและจำเป็น โดยให้คำนึงถึงความเป็นธรรมแก่ผู้นั้นด้วย

ให้ผู้บังคับบัญชาแจ้งข้อเท็จจริงแก่ผู้ที่ถูกกล่าวหาว่าประพฤติผิดจรรยาบรรณรับทราบอย่างเพียงพอ พร้อมทั้งให้ผู้นั้นได้โต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานประกอบอย่างเต็มที่

ข้อ ๑๕ การตักเตือน หรือการมีคำสั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้อง หรือทำทัณฑ์บนให้ทำเป็นหนังสือตามแบบที่มหาวิทยาลัยกำหนด โดยระบุพฤติกรรมหรือรายละเอียดแห่งการประพฤติผิดจรรยาบรรณให้ชัดเจน และให้ผู้ประพฤติผิดจรรยาบรรณลงชื่อรับทราบ

ข้อ ๒๐ ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้ และมีอำนาจออกประกาศหรือคำสั่งเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ให้อธิการบดีมีอำนาจตีความและวินิจฉัย

ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ เดือน มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๓

(นายสุวัจน์ ลิปตพัลลภ)

นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา